

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Martiny Vernerové a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **GYMNÁZIUM Jana Amose Komenského s. r. o.**, IČO: 25018248,
sídlem Bystřická 275/27, 417 03 Dubí,
zastoupeného JUDr. Martinem Steiningerem, advokátem,
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**,
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2017, č. j.: MF-11776/2017/1203-5,
PID: MF-CR7XFRBR,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 5. 5. 2017, č. j. MF-11776/2017/1203-5, PID: MF-CR7XFRBR, se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2017, č. j. MF-11776/2017/1203-5, PID: MF-CR7XFRBR, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru ekonomického, (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

„krajský úřad“) ze dne 8. 10. 2014, č. j. 3008/EK/2014-5. Tímto rozhodnutím krajský úřad uložil žalobci za porušení rozpočtové kázně v územních rozpočtech spočívajícího v tom, že neoprávněně použil peněžní prostředky poskytnuté organizaci v letech 2011 a 2012 ze státního rozpočtu podle § 160 odst. 4 a § 163 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“), odvod ve výši 195 100 Kč. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný zcela opomenul logický rozpor mezi § 20 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pedagogických pracovnících“), který stanoví podmínky pro získání odborné kvalifikace asistenta pedagoga, a § 32 téhož zákona, které vymezuje alternativní podmínky výkonu pedagogické činnosti. Zdůraznil, že podle argumentu a fortiori se jako logický nedostatek jeví požadavek zákonodárce, který de facto činí nižší nároky na osoby, které vykonávají přímou pedagogickou činnost (prostřednictvím úlev jejich kvalifikace), než na tzv. asistenty pedagoga, kteří mají kvalifikační požadavky stanovené zákonodárcem paradoxně přísnější. I z tohoto důvodu žalobce vycházel z toho, že kvalifikace zaměstnankyně je dostatečná.
3. Dále uvedl, že i dle zprávy veřejného ochránce práv ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. 4877/2015/VOP/JHO, krajský úřad pochybil, neboť krajský úřad měl jako žadatel „profesionál“ prověřit splnění podmínek pro udělení dotace, což neučinil a žádost bez kontroly předal Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, které na základě předložené žádosti dotaci udělilo.
4. Dle žalobce žalovaný nepřihlédl ke skutečnosti, že celá čerpaná dotace byla využita v souladu s účelem dotačního programu, resp. za účelem financování asistenta pedagoga zdravotně postiženého žáka.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný nejprve zrekapituloval průběh správního řízení. Dále uvedl, že při vyhlášení rozvojových programů ve vzdělávání byly stanoveny i podmínky a kritéria pro jejich financování ze státního rozpočtu, přičemž jednou z podmínek bylo, že dotaci lze použít výhradně na úhradu nákladů vyplývajících z pracovněprávních vztahů s asistentem pedagoga splňujícího odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona o pedagogických pracovnících. Zdůraznil, že v souladu s § 171 odst. 2 školského zákona bylo podle rozvojových programů „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2011“ a „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2012“ stanoveno, že dotaci je možné použít pouze na asistenty pedagoga, kteří splňují odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona o pedagogických pracovnících a dále, že dotace je vázána na funkci asistenta pedagoga zřízenou dle § 16 odst. 9 a 10 zákona o pedagogických pracovnících, přičemž rozvojové programy neobsahovaly žádné ustanovení, podle kterého by mohla být dotace použita i na asistenty pedagoga podle § 32 zákona o pedagogických pracovnících. Konstatoval proto, že žalobce poskytnutou dotaci použil v rozporu s účelem, na který byla poskytnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6. Ke stanovené výši odvodu žalovaný uvedl, že odvod za porušení rozpočtové kázně odpovídá výši neoprávněně použitých nebo zadržovaných prostředků, v souladu s § 22 odst. 5 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „malá rozpočtová pravidla“).
7. Žalovaný byl přesvědčen, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je jednoznačně zřejmé, jak se žalovaný vypořádal se všemi argumenty žalobce, jaké skutečnosti vzal žalovaný za podklad rozhodnutí a jakými úvahami se řídil. Poznamenal, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je uveden skutkový děj daného řízení, vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahy při hodnocení důkazů a právní závěry krajského úřadu.

Ústní jednání

8. Právní zástupce žalobce při jednání soudu konaném dne 23. 6. 2020 trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí trpí vadami, pro které by mělo být zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Poukázal též na to, že uložený odvod byl v plném rozsahu odveden.
9. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání soudu navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelné, řádně odůvodněné a důkazně podložené. Odkázal na konzistentní judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu v oblasti dotací. Uvedl, že v daném případě nebyla poskytnuta dotace využita v souladu s podmínkami jejího poskytnutí. Poukázal na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2012, ze kterých vyplývá, že odpovědnost za využití dotace má vždy konečný příjemce dotace..

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil pro posouzení věci následující skutečnosti. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhlásilo dne 11. 1. 2011 rozvojový program „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2011“. V čl. II. bodu 1) vyhlášeného programu je uvedeno, že soukromé školy zašlou žádost o poskytnutí této dotace příslušnému krajskému úřadu. V čl. II. bodu 2) předmětného programu je uvedeno, že krajský úřad posoudí žádosti soukromých škol z hlediska podmínek tohoto programu a sumář vybraných žádostí zašle poštou i elektronicky jako žádost krajského úřadu o poskytnutí dotace ministerstvu. Podle čl. II. bodu 5) tohoto programu pak ministerstvo posoudí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žádosti krajských úřadů a církevních škol z hlediska podmínek tohoto programu a na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace zašle ministerstvo příjemci finanční prostředky. V čl. III. bodu 2) předmětného programu je pak uvedeno: „Dotaci je možno použít pouze na asistenty pedagoga, kteří splňují odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů. Dotace je vázána na funkci asistenta pedagoga zřízenou dle § 16 odst. 9 a 10 zákona č. 561/2004 Sb.“

12. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhlásilo dne 29. 11. 2011 rozvojový program „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2012“. V čl. II. bodu 1) vyhlášeného programu je uvedeno, že soukromé školy zašlou žádost o poskytnutí této dotace příslušnému krajskému úřadu. V čl. II. bodu 2) předmětného programu je uvedeno, že krajský úřad posoudí žádosti soukromých škol z hlediska podmínek tohoto programu a sumář vybraných žádostí zašle poštou i elektronicky jako žádost krajského úřadu o poskytnutí dotace ministerstvu. Podle čl. II. bodu 5) tohoto programu pak ministerstvo posoudí žádosti krajských úřadů a církevních škol z hlediska podmínek tohoto programu a na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace zašle ministerstvo příjemci finanční prostředky. V čl. III. bodu 2) předmětného programu je obsaženo: „Dotaci je možno použít pouze na asistenty pedagoga, kteří splňují odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů. Dotace je vázána na funkci asistenta pedagoga zřízenou dle § 16 odst. 9 a 10 zákona č. 561/2004 Sb.“
13. Z protokolu o kontrole České školní inspekce č. j. ČŠIU-1116/13-U bylo zjištěno, že ve dnech 9. až 12. 12. 2013 byla u žalobce provedena kontrola za kalendářní roky 2011 a 2012 a školní roky 2012/2013 a 2013/2014, přičemž předmětem státní kontroly bylo dodržování vybraných ustanovení školského zákona a předmětem veřejnosprávní kontroly bylo využívání finančních prostředků státního rozpočtu poskytnutých soukromým školám podle § 160 odst. 4 a § 163 školského zákona a podle § 1 zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením. Z protokolu pak vyplývají kontrolní zjištění, přičemž ve vztahu k projednávané věci je významné kontrolní zjištění pod bodem 5 s výsledkem, že bylo zjištěno, že škola přijala a použila dotaci ze státního rozpočtu v souladu s právními předpisy. V bodě 6 je uvedeno, že bylo zjištěno podezření na porušení rozpočtové kázně dle § 22 malých rozpočtových pravidel v celkové výši 195 100 Kč. Zejména z bodu 6. odůvodnění protokolu vyplývá, že zaměstnankyně s osobním číslem „X“ nesplnila do data kontroly podmínku odborné kvalifikace asistenta pedagoga ve smyslu § 20 zákona o pedagogických pracovnících.
14. Jelikož součástí soudem předloženého správního spisu nebyla rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo smlouvy o poskytnutí dotace, z nichž by vyplývaly podmínky stanovené žalobci jako příjemci dotace, soud si vyžádal od žalovaného doplnění správního spisu. Žalovaný soudu v rámci doplnění správního spisu doložil rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 15. 2. 2011, č. j. 3506/2011-27, a rozhodnutí č. j. MŠMT 9313-6/2012-27 (rozhodnutím není datováno – pozn. soudu). Těmito rozhodnutími Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy poskytlo krajskému úřadu peněžní prostředky podle rozvojových programů „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2011“ ve výši 1 460 150 Kč pro rok 2011 a „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2012“ ve výši 1 512 760 Kč pro rok 2012.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. Dále žalovaný k výzvě soudu doložil usnesení Rady Ústeckého kraje č. 44/78R/2011 a č. 44/78R/2011. V usnesení Rady Ústeckého kraje č. 44/78R/2011 v části A) bodu 1 je uvedeno, že se běžné výdaje zvyšují o částku 1 460 000 Kč, předmět usnesení je specifikován jako účelová dotace Ministerstva školství, mládeže tělovýchovy v rámci rozvojového programu „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2011“ pro v tomto usnesení vyjmenované organizace, mezi nimiž je též žalobce (zvýšení o částku 101 000 Kč). Rovněž v usnesení Rady Ústeckého kraje č. 12/104R/2012 části B) bodu 12 je toliko konstatováno, že se běžné výdaje zvyšují o částku 1 513 000 Kč a předmět daného usnesení je konkretizován jako „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2012“, přičemž u žalobce jde o zvýšení výdajů o částku 94 000 Kč.
16. Nejprve se soud zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí žalovaného. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. Žalovaný v rozhodnutí na straně 7 a 8 posuzoval vztah § 20 zákona o pedagogických pracovnících a § 32 téhož zákona. Žalovaný dospěl k závěru, že se ztotožňuje s tím, že při splnění podmínek § 32 zákona o pedagogických pracovnících může osoba, která nemá odbornou kvalifikaci pro přímou pedagogickou činnost, kterou vykonává, vykonávat přímou pedagogickou činnost. Žalovaný však dále poznamenal, že zákon o pedagogických pracovnících neřeší poskytování dotací ze státního rozpočtu školám na úhradu nákladů, které jim vyplývají z pracovníprávních vztahů s výše uvedenými pracovníky. Žalovaný uzavřel, že žalobce mohl poskytnutou dotaci použít výhradně na úhradu nákladů vyplývajících mu z pracovníprávních vztahů s asistentem pedagoga splňujícího odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona o pedagogických pracovnících, což zaměstnankyně s osobním číslem „X“ nesplňovala.
17. Dále žalobce namítal, že žalovaný nepřihlédl ke skutečnosti, že celá čerpaná dotace byla využita v souladu s účelem dotačního programu, resp. za účelem financování asistenta pedagoga zdravotně postiženého žáka. K tomu je třeba zdůraznit, že žalovaný shledal rozpor s účelem poskytnuté dotace v tom, že daný asistent pedagoga nesplňoval požadavek odborné kvalifikace, nikoli v tom, že by žalobce poskytnutou dotaci nepoužil na úhradu financování asistenta pedagoga zdravotně postiženého žáka (žalovaný tuto skutečnost ani nezpochyboval). Soud tedy konstatuje, že žalovaný neopominul fakt, že žalobce z poskytnuté dotace hradil náklady z pracovníprávního vztahu se zaměstnankyní s osobním číslem „X“, která v letech 2011 a 2012 působila u žalobce jako asistent pedagoga (srov. odst. 2 na straně 11 žalobou napadeného rozhodnutí), nicméně tento fakt podle žalovaného nic neměnil na tom, že se žalobce dopustil porušení rozpočtové kázně. Pokud jde o námitku, že žalovaný opomenul námitku žalobce týkající se pochybení krajského úřadu spočívajícího v tom, že neprověřil splnění podmínek pro udělení dotace, je nutno zdůraznit, že žalobce tuto námitku ani v blanketním odvolání ze dne 8. 8. 2014, ani v jeho doplnění ze dne 19. 5. 2015 neuvedl. Žalobce tak nemůže vytýkat žalovanému, že se s touto odvolací námitkou nevypořádal, jestliže žádnou takovou námitku v odvolacím řízení neuplatnil. Soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné.
18. Následně se soud zabýval námitkami žalobce, že neporušil rozpočtovou kázeň, neboť dotaci použil v souladu s jejím účelem. V projednávané věci jsou předmětem soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů, kterými byla žalobci uložena povinnost zaplatit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 195 100 Kč. Základním předpokladem pro to, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

aby soud mohl přezkoumat rozhodnutí správních orgánů o tom, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň, je skutečnost, aby správní orgány postavilo najisto, jaké konkrétní povinnosti, k nimž se zavázal, žalobce porušil. Soud přitom akcentuje skutečnost, že žalovaný v rozhodnutí (srov. poslední odstavec na straně 10) jednoznačně konstatoval, že zaměstnankyně žalobce s osobním číslem „X“, jejímž zaměstnáním jako asistentky pedagoga se žalobce měl dopustit porušení rozpočtové kázně, mohla vykonávat přímou pedagogickou činnost podle § 32 zákona o pedagogických pracovnících. Za takové situace se soud byl povinen zabývat tím, zda žalobce porušil podmínky poskytnuté dotace tím, že z ní uhradil náklady na asistenta pedagoga, který nesplňoval odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona o pedagogických pracovnících, ale který mohl dle § 32 téhož zákona vykonávat přímou pedagogickou činnost (a tedy i funkci asistenta pedagoga).

19. Soud považuje pro lepší pochopení věci za nutné zdůraznit, že vztah mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a krajským úřadem týkající se poskytnutí dotace se řídí zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „velká rozpočtová pravidla“), neboť jde o poskytnutí finančních prostředků ze státního rozpočtu; dotace je poskytnuta příjemci na základě rozhodnutí poskytovatele (k tomu srov. např. § 2 a § 14 daného zákona). V daném případě Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy poskytlo krajskému úřadu podle § 171 odst. 1 školského zákona účelově určenou dotaci na rozvojový program ve vzdělání pro právnické osoby vykonávající činnost škol a školských zařízení, které mají uzavřenou smlouvu s krajským úřadem podle zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školním zařízením, ve znění pozdějších předpisů; ministerstvo tedy bylo v pozici poskytovatele a krajský úřad v postavení příjemce dotace.
20. Krajský úřad posléze dotace, které obdrží od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, poskytl soukromé škole ze svého rozpočtu, a stal se tak poskytovatelem dotace a soukromá škola jejím příjemcem. Tento vztah se již řídí malými rozpočtovými pravidly. Podle § 22 odst. 1 písm. a) tohoto zákona platí, že porušením rozpočtové kázně je každé neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých z rozpočtu územního samosprávného celku. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení je neoprávněným použitím peněžních prostředků podle odstavce 1 jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků. Za neoprávněné použití peněžních prostředků podle odstavce 1 se považuje také porušení povinnosti stanovené právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků, která souvisí s účelem, na který byly peněžní prostředky poskytnuty.
21. Ostatně žalovaný v odst. 2 na straně 6 rozhodnutí konstatuje, že krajský úřad po obdržení prostředků státního rozpočtu do rozpočtu kraje rozhoduje v přenesené působnosti o rozdělení prostředků formou dotace jednotlivým soukromým školám a školským zařízením, a to podle zásad stanovených školským zákonem a v rozvojovém programu vyhlášeném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, a že na peněžní prostředky, o nichž rozhoduje krajský úřad, se pohlíží jako na prostředky poskytované z rozpočtu kraje. Z toho lze dle soudu dovodit, že žalovaný zastával názor, že o poskytnutí dotace soukromé škole vydává krajský úřad rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. Pro úplnost soud dodává, že názor žalovaného, že o poskytnutí dotace soukromé škole vydává krajský úřad rozhodnutí, je sporný. V tomto směru soud poukazuje na důvodovou zprávu k zákonu č. 24/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, kterým byl mimo jiné do malých rozpočtových pravidel vtělen s účinností od 20. 2. 2015 § 10a, který stanoví náležitosti veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace [§ 10a malých rozpočtových pravidel nelze pro projednávanou věc využít, neboť v té době nebyl účinný – pozn. soudu]. V této důvodové zprávě k § 10a malých rozpočtových pravidel je uvedeno: „*Do zákona se doplňují nová ustanovení upravující poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z rozpočtů územních samosprávních celků, dobrovolných svazků obcí, městských částí hl. m. Prahy a Regionálních rad regionů soudržnosti. V ustanovení § 10a jsou pro účely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů definovány pojmy „poskytovatel“, „dotace“, „návratná finanční výpomoc“, „finanční vypořádání dotace“ a „finanční vypořádání návratné finanční výpomoci“ a upraven postup při poskytování dotací a návratných finančních výpomocí. Postup navržený v zákoně odpovídá stávajícímu postupu při poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z územních rozpočtů. Navržená úprava má za cíl stanovit nezbytné náležitosti žádosti o poskytnutí dotace a návratné finanční výpomoci a náležitosti veřejnoprávní smlouvy, na jejímž základě jsou peněžní prostředky poskytovány*“ (důraz doplněn soudem). Text důvodové zprávy tedy svědčí spíše o tom, že krajský úřad měl se soukromou školou uzavřít smlouvu o poskytnutí dotace, a nikoli vydat rozhodnutí o poskytnutí dotace, jak uvedl v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný. Pro posuzovanou věc však tato otázka není rozhodující, podstatné je, že krajský úřad měl se žalobcem uzavřít smlouvu o poskytnutí dotace, nebo dotaci poskytnout na základě rozhodnutí, jehož adresátem by byl žalobce, jak předpokládá výše citovaný § 22 odst. 2 malých rozpočtových pravidel. Rozhodující pro posuzovaný případ je však skutečnost, že ať už ve smlouvě o poskytnutí dotace, nebo v rozhodnutí o poskytnutí dotace měly být krajským úřadem stanoveny žalobci podmínky a povinnosti, za jakých mu krajský úřad dotace poskytl.
23. Soud opakuje, že rozhodnutími Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. j. 3506/2011-27 a č. j. MŠMT 9313-6/2012-27 byly v režimu velkých rozpočtových pravidel poskytnuty peněžní prostředky na asistenty pedagogů krajskému úřadu. Příjemcem těchto dotací byl krajský úřad. Z těchto rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro žalobce žádná povinnost nevyplyvala, neboť nebyl adresátem (a tedy ani příjemcem dotace) těchto rozhodnutí. Z těchto rozhodnutí tudíž nelze dovozovat, že podmínky dotace vymezené v daných rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, které se zavázal dodržovat krajský úřad, byly bez dalšího stanoveny i žalobci.
24. Ani z usnesení Rady Ústeckého kraje č. 44/78R/2011 části A) bodu 1 a č. 12/104R/2012 části B) bodu 12 (odrážky UZ 33 215) nelze zjistit žádné podmínky, za kterých byly žalobci poskytnuty dotace na asistenta pedagoga pro roky 2011 a 2012. V usnesení Rady Ústeckého kraje č. 44/78R/2011 části A) bodu 1 je toliko uvedeno, že se běžné výdaje pro žalobce zvyšují z důvodu účelové dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v rámci rozvojového programu „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2011“ o částku 101 000 Kč. Rovněž v usnesení Rady Ústeckého kraje č. 12/104R/2012 části B) bodu 12 je Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pouze konstatováno, že se běžné výdaje pro žalobce zvyšují z důvodu „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2012“ o částku 94 000 Kč.

25. Ani v případě vyhlášení rozvojového programu „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2011“ ze dne 11. 1. 2011, č. j. 27 476/2010-27, a vyhlášení rozvojového programu „Financování asistentů pedagoga pro děti, žáky a studenty se zdravotním postižením v soukromých a církevních školách na rok 2012“ ze dne 29. 11. 2011, č. j. 33 294/2011-27, nelze hovořit o tom, že by tyto listiny jakýmkoli způsobem žalobce jako příjemce dotace zavazovaly k dodržování jakýchkoli podmínek (a tedy ani podmínky, že dotaci lze využít pouze na asistenta pedagoga, který splňuje odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona o pedagogických pracovnících).
26. Soud shrnuje, že z rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. j. 3506/2011-27 a č. j. MŠMT 9313-6/2012-27, usnesení Rady Ústeckého kraje č. 44/78R/2011 a č. 12/104R/2012, protokolu o kontrole České školní inspekce ani obsahu vyhlášených rozvojových programů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy nelze zjistit žádné konkrétní podmínky, za kterých krajských úřad poskytl žalobci dotaci.
27. Soud tedy uzavírá, že obsahem správního spisu není podklad, na jehož základě krajský úřad poskytl žalobci dotace na asistenta pedagoga na roky 2011 a 2012, a to ani po té, co soud vyvinul procesní aktivitu k jeho doplnění. Soud tak není schopen přezkoumat, zda se žalobce skutečně dopustil porušení rozpočtové kázně spočívajícího v tom, že dotaci využil na financování asistenta pedagoga, který nesplňoval odbornou kvalifikaci stanovenou v § 20 zákona o pedagogických pracovnících, jak tvrdí správní orgány, nebo zda dotaci využil oprávněně k financování asistenta pedagoga, který splňoval kvalifikaci ve smyslu § 32 téhož zákona. Ze správního spisu tak nelze zjistit, zda krajský úřad žalobci podmínku, že dotaci lze využít pouze k financování asistenta pedagoga splňujícího odbornou kvalifikaci dle § 20 zákona o pedagogických pracovnících, vůbec stanovil, a zda ji tudíž byl žalobce povinen dodržet.
28. V tom, že obsahem správního spisu není podklad, na jehož základě krajský úřad poskytl žalobci dotace na asistenta pedagoga na roky 2011 a 2012, soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění. K této vadě je soud povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2006, č. j. 1 Afs 157/2004-70; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 6/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz).
29. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl k návrhu žalobce dokazování zprávou veřejného ochránce práv ze dne 28. 2. 2017, sp. zn. 4877/2015/VOP/JHO, neboť tato zpráva nemohla mít vliv na výše uvedené závěry soudu.
30. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž je ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vázán výše uvedenými závěry soudu. Rozhodnutí krajského úřadu soud nezrušil, neboť zjištěnou vadu lze odstranit v odvolacím řízení.

31. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d), účast na jednání - § 11 odst. 1 písm. g)], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 téže vyhlášky] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. června 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.